

ІВАН ДЕНИСОВИЧ БАЖИНОВ

5 вересня 2014 р. пішов із життя Іван Денисович Бажинов – кандидат філологічних наук, старший науковий співробітник Інституту літератури ім. Т.Г. Шевченка НАН України. І.Д. Бажинов народився 12 березня 1931 р. в селі Уди Золочівського району Харківської області. Після закінчення середньої школи навчався на російському відділенні філологічного факультету Харківського університету (1949–1954). У 1955–1957 рр. І.Д. Бажинов – аспірант відділу російської літератури Інституту літератури.

Після закінчення аспірантури І. Бажинов кілька років працював завідувачем відділу журналу “Радянське літературознавство” Інституту літератури ім. Т.Г. Шевченка НАНУ. З інститутом пов'язано понад п'ятдесят років його життя. Ґрунтовна підготовка, широка обізнаність у різноманітних сферах гуманітарних наук, володіння англійською, польською, сербохорватською мовами дали змогу Івану Денисовичу плідно працювати в різних підрозділах Інституту – відділах книгознавства, бібліографії та наукової інформації, російської літератури (1960–1997), світової літератури та компаративістики (1997), шевченкознавства (1998–2006). 1964 р. він захистив кандидатську дисертацію на тему “Художня проза Івана Буніна (дожовтневий період)”.

Коло зацікавлень ученого було дуже широким – історія російської літератури (зокрема творчість І. Буніна, Л. Толстого, Л. Леонова, К. Симонова), українська давня література та періоду ХІХ ст. (творчість Г. Сковороди, Т. Шевченка), українсько-російські культурні та громадсько-політичні зв'язки, літературне джерелознавство та біографістика. Як шевченкознавець І.Д. Бажинов досліджував рецепцію Шевченка російською критикою та читачем середини ХІХ–ХХ ст., еволюцію поетичних перекладів його творів російською мовою, проблеми релігійно-конфесійної позиції Шевченка, зв'язків із російськими та польськими радикальними громадсько-політичними рухами 1930–1950 рр.

У творчому доробку І.Д. Бажинова монографії “Герой і час” (1965), “Мости дружби. Література та виховання інтернаціональних почуттів” (1967), розділи в монографіях “Російська література на Україні” (1971), “Взаємодія літератур народів СРСР” (1977), “Епоха. Людина. Література” (1980); він автор розділу “Російська література” та співавтор розділу “Шевченкознавство” в колективній монографії “Інститут літератури ім. Т.Г. Шевченка НАН України, 1926–2011: Сторінки історії” (2003). Йому належить понад 200 наукових публікацій, серед них понад 50 – для “Української літературної енциклопедії” (тт. 1-3). Для “Шевченківської енциклопедії”, в якій Іван Денисович вів розділ “Шевченко і російська література”, написав понад 60 статей.

Ерудит, енциклопедист, пристрасний бібліофіл, чуйна й доброзичлива людина, Іван Денисович Бажинов заслужив любов, повагу й визнання колективу Інституту літератури ім. Т.Г. Шевченка НАНУ та всієї української філологічної спільноти.

Щирі співчуття родині та близьким Івана Денисовича висловлюють його колеги і друзі. Світла пам'ять про справжнього дослідника залишиться в його працях та в наших серцях.

